

מלחמה על הבית

ג'ואנה לנדאו || הקרב על דעת הקהל

מתווה חדש להסברה: סיפור החטופים

המלחמה הזו משנה את כללי המשחק ההסברתי: במקום לנסות להוכיח מיהו באמת הקורבן כאן, יש לקבע נרטיב שיתמקד בחטופים – אירוע החטיפה, חייהם ומשפחותיהם ● רק כך נשמר את ההזדהות ואת התמיכה בישראל

אמת. הפלשתינים עשו זאת עם "ישראל = מדינת אפרטהייד" – ישראל צריכה לשנות את המשוואה ל"ישראל = מצילה חטופים". כל אחד בעולם יודע שמחבלים שחוטפים אורחים הם הרעים; שהצבא או המשטרה שמחלצים את החטופים הם הטובים; ושבדרך ימותו מכל הצדדים אנשים חפים מפשע. זה סיפור שמושרש עמוק בתודעה ושקל יהיה להודות איתו. הוא גם לא בא "על חשבון" הפלשתינים, ולכן אנשים שאין להם עמדה נחרצת בהקשר הסכסוך (שעל פי סקרים, הם הרוב) יוכלו לשתף ולהביע אמפתיה סביבו, דבר שיוזיח לחץ מהמנהיגים.

לפיכך על חיילי ההסברה של ישראל – מאות האלפים שהתנדבו לסייע בכך במלחמה הזו – לדכא את השיח סביב סיפורים אישיים של החטופים, של משפחותיהם ושל אירועי החטיפה (מבלי להשתמש בחומרים גרפיים מדי). כך נוכל לשמר את רמת העניין של העולם במה שקורה כאן, ולחזק את התודעה שלפיה ישראל היא הקורבן. רק בתנאים אלו ראשי המדינות לא ירגישו לחץ מודעת הקהל לצמצם את תמיכתם בנו – עד שנצח במלחמה ונשחרר את השבויים. זה תלוי רק בנו, ואנחנו ננצח.

קיר תמונות החטופים, תל אביב צילום: Gettyimages

צריך מסר פשוט: הפלשתינים עשו זאת ב"ישראל = מדינת אפרטהייד" - אנו נשנה את המשוואה ל"ישראל = מצילה חטופים"

החול מתקתק, ולא לטובתנו. שבועיים לאחר הטבח יש עדיין רק סיפור אחד חי, רלוונטי, מעורר רגש ומוכר לכל אחד מהסרטים ומהטלוויזיה: סיפור החטופים.

המטרה: לעורר אמפתיה

כלל ידוע בתקשורת ההמונים הוא שכדי לקבע תודעה יש לבחור במסר אחד קצר ופשוט, ולחזור עליו רבות עד שהוא הופך

לחמת חרבות ברזל היא גייס צ'יינג'ד מבחינה הסברית תית עבור ישראל. ב-7 באוקטובר 2023, לראשונה זה עשורים רבים, נרטיב הקורבן – שהושרש עמוק ברעת הקהל העולמי כשייך לצד הפלשתיני – עבר פתאום לצד של ישראל. בר בכר, ובאופן גורף ובלתי מתפשר, הביעו מנהיגי העולם הזרופשי את תמיכתם במילים ובמעשים במלחמתנו הצודקת נגד ארגון טרור ארוך, שכבר הראה למה הוא מסוגל ומחזיק כעת בכ-220 חטופים בעזה.

מאחר שזוהו אירוע שלא היה כמותו מקום המדינה, המסקנה חייבת להיות שכל מה שעשינו עד כה מבחינה הסברתית, לא רלוונטי כעת. אם לאורך השנים המטרה בהשפעה על דעת הקהל העולמית היתה ארוכת טווח – לאפשר מרחב תמרון רחב, כדי שישראל תוכל בשוטף להגן על צרכיה האסטרטגיים – היום המטרה היא אחרת וקצרת טווח: לוודא שמנהיגי העולם לא ירגישו לחץ גדול מדי מצד אורזיהם למשוך את תמיכתם בנו. על כן, הפעם אין צורך "להסביר" את מדיניות ישראל או לנסות להוכיח, בעובדות ובטיעונים, מיהו באמת הקורבן כאן. מעולם לא הצטיינו בזה, ובכל מקרה זהו שיח עקר שבקלות יוכל לעבור לתמיכה בצד השני, שגם נתפס כקורבן הסכסוך הכללי. במקום לענות לנרטיב הקיים, עלינו למצוא נרטיב חלופי שיאפשר לכל הדיוט (שאינו אבוד מראש, כמו אנטישמים ואנטיישראלים מובהקים) להזדהות ולתמוך בישראל. שעון

הכותבת היא מומחית למיתוג מדינות ולשיווק דרך משפיעים עבור מדינות, ומחברת רב-מכר בנושא חיבור הדור הבא לישראל בעידן הדיגיטלי. בנוסף מרצה ומקדשת ליהלום משברים הסברתיים